

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217010382
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7217010382.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2018, v trestnej veci obžalovaného U. Č., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 9. 8. 2017, sp.zn. 4T/29/2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodujúc vo veci sám, u obžalovaného U. O., nar. X.X.XXXX v F. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr.zák., pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 13.9.2016, sp. zn. 0T/201/2016 v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne pokladá za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 9.8.2017, sp.zn. 4T/29/2017 bol obžalovaný U. Č. uznaný vinným prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

v F. na ulici H. č. X a inde odo dňa 25.10.2016 do 12.12.2016 po tom, čo mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 201/2016 zo dňa 13.9.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, bez vážneho dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody v lehote do 24.10.2016, stanovenej mu výzvou Okresného súdu Košice II, ktorú si prevzal dňa 25.10.2016, o odklad výkonu trestu nepožiadala a do výkonu trestu nastúpil až dňa 12.12.2016.

Bol mu za to uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona súd zaradil obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný U. Č., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa necíti byť vinný zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., kladeného mu za vinu rozsudkom okresného súdu.

Ako už uviedol na hlavnom pojednávaní, uvedeného konania (nenastúpenia výkonu trestu v stanovenom dátume) sa dopustil zo závažných dôvodov, a to najmä z obavy o zdravie jeho priateľky, ktorá mala v tomto období závažné zdravotné problémy súvisiace s tehotenstvom. V rozhodnom období bol aj účastníkom dopravnej nehody pri prevoze policajnou hliadkou, s následnou práceneschopnosťou. Po jej ukončení dobrovoľne nastúpil výkon trestu. Opozdeného nástupu výkonu trestu sa nedopustil s úmyslom sa tomuto vyhnúť, ale z „vážneho dôvodu“, tak ako to umožňuje Trestný zákon.

V súčasnej dobe žije v jednej domácnosti so svojou družkou Z. C., s ktorou vychovávajú ich 2-mesačnú dcéru. Zároveň sa zamestnal na plný úväzok a svoj čas rozdeľuje medzi prácu a rodinu.

Poukazuje na zásadu „ultima ratio“ pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako aj skutočnosť, že v prípade jeho odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody, by nebol postihnutý týmto trestom len on, ale aj jeho rodina a to jeho družka a maloletá 2-mesačná dcéra, pre ktorých je jediným živiteľom.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol a spod obžaloby ho oslobodil, alebo aby alternatívne, v prípade uznania jeho viny upustil od potrestania.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v súhrne logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného U. Č..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného U. Č. a pripojených listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného U. Č., krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaných skutkov vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného U. Č. ohľadom uloženého trestu krajský súd uvádza nasledovné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Naviac je potrebné uviesť, že obžalovaný U. Č. je otcom maloletého dieťaťa a to dcéry U. C., narodená v roku 2017, je riadne zamestnaný v spoločnosti G. so sídlom v F. M. so mzdou 218 Eur mesačne a je jediným živiťelom rodiny.

Krajský súd berúc do úvahy všetky uvedené kritériá podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 13. 9. 2016, sp. zn. OT/201/2016 v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne pokladá za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného U. Č. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.